

A LÉGY ÉS AZ OROSZLÁN

Aiszóposz [Aesopus] állatmeséje

nyomán írta: Kiss Ferenc

Rajzolta:

Baracsi Gabriella

1. Megegett egyszer, hogy egy szemtelen legyecské megeszelte, kissé koros már az oroszlán. A legyecské úgy vélte, most akadt végre méltó ellenfélre.

2. Az oroszlán épp aludt nagyban odabent, a jó bűdös oroszlánbarlangban.

3. Addig-addig legyeskedett a légy azon tájt, míg fel nem ébresztette az alvó oroszlánt.

4. A legyecské rátámadt a szavannák urára, elszántan zümmögve jól összeszurkálta. Az oroszlán vén volt már, gyöngye a látása, úgy vélte, két legyet üthet egy csapásra.

5. Célt tévesztett sajnos az oroszlán mancsa,
a kiadós kiütést önmagának adta.

6.

7. A légynek a győzelem fejébe szállt gyorsan,
hát ott is ragadt gyorsan egy lenge pókhálóban.
A pókasszony boldogan dalolt a fonálon:

8.

A légy azt gondolta,
ez csak a hálószoza,
a pókember odakint van
a nappaliba'

9. Tanulságot álljon itt ezennel csak ennyi:
„Gögös legyet nem szabad azonnal megenni!”
A pók hasa görcsölt és csikart jó sokáig.

Hiába:
nem minden légy jó
– mindhalálíg!

VÉGE